

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در المیادین انگلیسی
نویسنده: رابرت اینلاکش
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۳۱ اپریل ۲۰۲۵

رژیم اسرائیل با مصونیت خود، نظم پس از جنگ جهانی دوم را به هم زد

هر آن کس که برای یاری رساندن به مردم غزه قدم پیش می‌گذارد، به میزانی کمتر، همان مجازات نصیبش می‌شود.

مصونیتی که رژیم اسرائیلی با آن، جنایات جنگی‌اش را در گستره غرب آسیا مرتکب می‌شود، پوچی تمام سازوکارهای حقوقی و نهادهای بین‌المللی را آشکار ساخته است. این کردار، زمان را به معیارهای دوران جنگ جهانی دوم بازگردانده است؛ همان جنگی که سازمان ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر و حقوق بین‌الملل برای چیرگی بر پیامدهای آن پدید آمدند.

در بیست و دوم مارچ سال ۲۰۰۴، ارتش اسرائیل با بهره‌گیری از یک فروند هلیکوپتر آپاچی، احمد یاسین، رهبر حماس را ترور کرد. در این اقدام، راکتی هلفایر شلیک شد که به کشته شدن یاسین، محافظانش و ۹ غیرنظامی در غزه انجامید. در آن هنگام، جورج دبلیو بوش، رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده، این ترور را به دلیل شمار بالای تلفات غیرنظامیان محکوم کرد.

به بیست و هفتم سپتامبر سال ۲۰۲۴ باز می‌گردیم، هنگامی که «اسرائیل» با استفاده از شماری جنگنده، سید حسن نصرالله، دبیرکل حزب‌الله را ترور کرد و دست‌کم ۸۵ تن مواد منفجره را بر یک محله مسکونی پرجمعیت در حومه

جنوبی بیروت در لبنان فرو ریخت. ارتش اسرائیل آشکارا اعلام کرد که برآورد کرده بود ۳۰۰ غیرنظامی به عنوان «خسارت جانبی» جان خواهند باخت. در آن زمان، جو بایدن، رئیس‌جمهور کنونی ایالات متحده، این ترور را ستود. تنها بیست سال پیش، کشتن ۹ غیرنظامی برای ترور رهبر یک جنبش نظامی نادرست شمرده می‌شد. اکنون، ما به دورانی گام نهاده‌ایم که در آن مرگ ۳۰۰ غیرنظامی «خسارت جانبی» پذیرفتنی انگاشته می‌شود. چرائی این امر بس مهم است؟ زیرا اینک، این معیاری است که برای تمامی جهان تعیین شده است. مرزی درنور دیده شده، خطوط قرمزی پایمال گشته و هر کشوری در پهنه گیتی که یک هدف ارزشمند را شناسائی کند، بی‌توجه به شمار غیرنظامیان بی‌گناهی که در پی آن جان خواهند سپرد، آتش خواهد گشود. این اندیشه، همسان با استقرار سلاح‌های هسته‌ای است؛ هنگامی که یک قدرت به آن دست می‌یازد، جعبه پاندورا را می‌گشاید.

«ترور هدفمند» جامعه بین‌المللی

پس از جنگ جهانی دوم، ملت‌های سراسر جهان در پروژه‌ای مشترک گرد هم آمدند تا بشریت را از هولناکی‌هایی که در آن درگیری سهمگین بر آن سایه افکند، دور نگاه دارند. از نابودی یهودیان اروپا گرفته تا بمباران‌های اتومی هیروشیما و ناکازاکی، نیازی مبرم وجود داشت تا اطمینان حاصل شود که هیچ‌یک از آن فجایع دیگر تکرار نخواهند شد.

اگرچه سازمان ملل متحد، دادگاه‌های بین‌المللی و مفهوم «حقوق بشر» نتوانستند از گستره وسیعی از ستمگری‌ها در سراسر جهان جلوگیری کنند، اما آرمان‌های مطرح شده از رهگذر این تلاش‌های جهان‌شمول، گویی مقدس بودند و در وجدان جمعی جهانی جای گرفتند. این آرمان‌ها اکنون، همراه با حدود ۲۰۰۰۰ کودک، در نوار غزه جان باخته‌اند. نسل‌کشی اسرائیل در غزه، نخستین نسل‌کشی است که به صورت زنده پخش می‌شود؛ هولوکاستی که در آن، افکار عمومی جهانی هر روزه شاهد سیلاب تصاویر دلخراش کودکان تکه‌تکه شده و سر بریده شده در صفحات رسانه‌های اجتماعی خود هستند. این نسل‌کشی، که در آن همه چیز، از تجاوز جنسی و گرسنگی گرفته تا اعدام تیم‌های پزشکی و سر بریدن نوزادان، به مدت ۱۸ ماه بی‌هیچ دادخواهی ادامه داشته است.

هر آن کس که برای یاری رساندن به مردم غزه قدم پیش می‌گذارد، به میزانی کمتر، همان مجازات نصیبش می‌شود در لبنان، حزب‌الله کوشید نقشی حمایتی برای فلسطینیان ایفا کند و به همین جرم، رژیم صهیونیستی ۳۰۰۰ تن را در آن کشور به قتل رساند، پس از آن که هزاران دستگاه انفجاری را در سراسر آن سرزمین منفجر کرد؛ اقدامی که لئون پانه‌تا، رئیس پیشین سازمان سیا، آن را کنشی تروریستی خواند.

بازیگر اصلی دیگری که برای مردم فلسطین پیکار کرده است، انصارالله در یمن، آماج جنگ تجاوزکارانه‌ای قرار گرفته است که توسط ارتش ایالات متحده به راه انداخته شده است؛ جنگی که برای آن در جریان است تا رژیم اسرائیل بتواند بی‌هیچ مشکلی به نسل‌کشی خود در غزه ادامه دهد.

ایران، که از مقاومت فلسطین از جنبه‌های مالی، دیپلماتیک و نظامی پشتیبانی کرده است، نیز مورد حمله واقع شده است. رژیم اسرائیل حملات هوایی را علیه سفارت ایران در سوریه انجام داد، اقدامی بی‌سابقه که به حملات تلافی‌جویانه انجامید. با این حال، نهاد صهیونیستی به این نیز بسنده نکرد و تصمیم به ترور در قلب تهران گرفت. پس از فروپاشی دولت سوریه، اسرائیلی‌ها تهاجمی غیرقانونی به این کشور را آغاز کردند، بخش‌های بیشتری از خاک آن را اشغال کردند و بزرگترین کارزار هوایی خود را تاکنون به راه انداختند. اسرائیلی‌ها روزانه به کرانه باختری،

غزه، لبنان و سوریه حمله می‌کنند. آن‌ها حرمت اماکن مقدس مسلمانان و مسیحیان در قدس اشغالی را می‌شکنند و در عین حال به پاکسازی قومی جمعیت بومی این شهر می‌پردازند.

آن‌ها به مدت هشت هفته پیوسته، تمام کمک‌های غذایی و پزشکی را از غزه دریغ کرده‌اند و در عین حال به رنجی که پدید می‌آورند، می‌بالند. و به مدت ۱۸ ماه، تمامی جامعه آن‌ها، از نخست‌وزیر گرفته تا شهرک‌نشینان در خیابان‌های اشغالی یافا، آشکارا سخنان نسل‌کشانه علیه فلسطینیان بر زبان رانده‌اند.

همه این‌ها در حالی رخ می‌دهد که دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) حکم داده است که نهاد صهیونیستی در حال ارتکاب نسل‌کشی محتمل است و علیه اشغالگری آن رأی داده است، و دادگاه کیفری بین‌المللی (ICC) حکم بازداشت برای بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل و همدست اصلی او، یوآو گالانت، صادر کرده است. تمامی محکومیت‌های سازمان ملل، گزارش‌های حقوق بشر و احکام دادگاه‌های بین‌المللی بی‌نتیجه بوده است، زیرا ایالات متحده، متحدان صهیونیست خود را از هرگونه پاسخگویی مصون نگاه می‌دارد.

اکنون، در سراسر غرب، اگر جرأت کنید یک اعتراض دانشگاهی سازماندهی کنید یا در مورد جنایات جنگی اسرائیل بیش از حد صریح باشید، ممکن است زندانی، کتک خورده یا تبعید شوید. اگر در برابر این هولوکاست و نهاد شهرک‌نشین نسل‌کشی که آن را مرتکب می‌شود، بایستید، آزادی بیان شما از شما سلب می‌شود.

پرسشی که باید از خود بپرسید این است: اگر اسرائیلی‌ها از تقریباً هر جنایت قابل تصویری جان سالم به در ببرند، چه چیزی مانع از انجام همین کار توسط دیگران می‌شود؟ شما یا قانون دارید یا ندارید. ما دیگر سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل یا حقوق بشر نداریم؛ این ایده‌ها در خون کودکان فلسطینی غرق شده و در شن‌های غزه مدفون گشته‌اند.